

I henhold til § 37, stk. 1 i Inatsisartuts Forretningsorden fremsætter jeg hermed følgende spørgsmål til Naalakkersuisut:

Spørgsmål til Naalakkersuisut:

- 1. Hvad mener Naalakkersuisut om tredeling af fiskerilicensen, således så licensen bliver uddelt til følgende:
 - a. Erhvervsfiskeri ?
 - b. Bierhvervsfiskeri ?
 - c. Fritidsfiskeri ?**
- 3. Hvad mener Naalakkersuisut om restrukturering af tildeling af fiskekvoter, således at disse ikke længere blot uddeles enkelte private og aktieselskaber ?**
- 4. Hvad mener Naalakkersuisut om flytning af tildeling af fiskekvoter til kommunen ?**
- 5. Hvordan kan Naalakkersuisut sikre fremover at tildelte kvoter opbruges ?**
- 6. Hvad mener Naalakkersuisut om privatisering af Royal Greenlands produktionsanlæg samt fiskerifartøjer ?**
- 7. Hvor mange trawlere har Royal Greenland og hvorledes ser personalefordelingen ud på disse mht. hvor mange fastboende der er og hvor mange udefrakommende ?**
- 8. Har Naalakkersuisut planer om udvidet/færdig produktion af fisk og skaldyr, således at disse kan blive mere udbytterige ?**
- 9. Hvad mener Naalakkersuisut om etablering af fiskeribank i landet ?**
- 10. Hvad mener Naalakkersuisut om evt. revurdering af krav til anbringelse og placering af kaldesignaler på forskellige fiskerifartøjer ?**
- 11. Hvormeget har landskassen fået tilført ekstra indtægter i forbindelse med indførsel af 5% afgift på indhandlet fisk ?**
- 12. Er det rigtigt, at der i forbindelse med spørgsmål 11 – havde nogle af produktionsanlæggene blot har forhøjet fiskepriserne for at dække afgiften ?**

(Medlem af Inatsisartut, Anthon Frederiksen, Partii Naleraq)

Begrundelse:

Det er en kendsgerning, at fiskeri er landets hovederhverv. Hvorfor det er yderst vigtigt at tilstræbe fiskeri, der er til gavn for hele samfundet, ikke mindst hvad angår udvidet produktion til udlandet.

En af formålene med storkommunerne var, at ansvarsområderne skulle overdrages til kommunerne fra Selvstyret.

Det er derfor hensigtsmæssigt, såfremt kommunerne overtager tildeling af fiskerilicenser af fiskekvoter. Idet der herved kan drives en mere realistisk udgangspunkt for tildeling af kvoter i tæt samarbejde med fiskeriforeningerne.

Øget selvstændighed i landet er målet, hvorfor det også er nødvendigt, at nogle offentlig ejede virksomheder privatiseres.

Grønlandernes evne til, at være selvstændige hvad angår produktion på kysten, er allerede påvist adskillige gange, hvorfor overdragelse af Royal Greenlandejet produktionsanlæg og fiskefartøjer derfor bliver en vigtig led i forbindelse med øget selvstændighed.

ESU har været godt benyttet i tidligere år af fiskere, dog ikke de seneste år, hvilket også afspejles i behovet for renovering af fiskerifartøj.

Vi mener derfor, at det bør tilsigtes, at der bliver etableret fiskeribank som fiskere skal medfinansiere i.

Det er forståeligt ifølge lovkravene, at mange fiskefartøjer, der er velbenyttet specielt i det kystnære, alle forskellige i størrelsen, har haft problemer placering/anbringelse af kaldesignaler, hvorfor det giver anledning til at tro, at der er brug for en smidigere løsning på området.

Til spørgsmål 11 og 12 henvises Naalakkersuisuts svar til spørgsmål nr. 83, af 14.marts 2016.

Svar udbedes inden ti arbejdsdage.